

St. Croix. Det vil altsaa ikke blive 30,000 Kr., men snarere 150,000 Kr., som vil blive forære: Vestindien. Lad os nu se, hvorledes det vil stille sig overfor det danske Marked. Overfor det danske Marked vil det stille sig saaledes, at naar denne Lov bliver fortsat i Løbet af en Del Aar, vil hele det danske Marked blive forsynet med Sukker, dels af indenlandsk Produktion, som ikke vil kunne komme ud over det Dobbelte af, hvad det nu er; nu er den 23 Mill. Pund, altsaa vil det blive hevet 50 Mill. Pund indenlandsk Sukker; dels af St. Croix Sukker, som udgjør mellem 20 og 30 Mill. Pund. Alt dette vil forsyne det danske Marked, og det vil Altsammen faae en Nedsættelse af $\frac{5}{8}$ Dre pr. Pund; men Forbrugerne ville ikke faae nogen Nedsættelse, med mindre der kommer Overproduktion i Danmark selv, og det ville vi meget snart naae til. Thi naar det viser sig, at der med Fordel kan anlægges dobbelt saa mange Fabrikker i Danmark, som der nu er, vil man meget snart komme til 3 Gange saa mange; thi Spekulationen driver det overordentlig let frem; saa have vi Overproduktion i Danmark, og saa trykker det Priserne ned til Skade for den indenlandske Sukkerproduktion igen. Her vil nu den Begunstigelse, der gives Vestindien, tage omtrent en Trediedel bort af den Fordel, som skulde tilfælde det danske Agerbrug, men som i Virkeligheden ikke tilfælder det. Der er en Maade, hvorpaa man, uden at komme i Strid enten med Agerbrug eller Fabrikation eller nogenomhelst andre Interesser, vilde kunne ophjælpe Sukkeravlens i Danmark, og jeg skal angive den meget simpelt. Det er ved en Nedsættelse af Sukkertolden. Naar man under tidligere Toldforhandlinger ikke har stillet dette Forslag eller ikke har gjenoptaget det — thi jeg var oprindelig med til at stille et saadant Forslag, men det blev forfattet af Folkethinget efter Opfordring af daværende Finansminister Krieger — altsaa, naar man ikke har gjenoptaget et saadant Forslag og indført det i Toldlovsforslagene, er Mærket den, at det ved en almindelig Toldreform er overordentlig vanskeligt at røre ved Sukkertolden, fordi den andrager et saa betydeligt Beløb. Det er et Punkt, som helst maa tages særskilt bagefter i Betragtning, men naar vi nu veed, at der er langt frem til en Toldreform, slyer jeg ikke her at antyde, at man ved at nedsætte Sukkertolden, maagte med blot saa Meget, som Krigsskatten er, vilde gjøre Sukkeret i Danmark mindst 3 Dre billigere pr. Pund i almindelig Handel og Wandel, og det vil fremkalde et ikke ringe forøget Sukkerforbrug, og det vil for Statskassen gaanske sikkert i Løbet

af saa Aar indbringe saa Meget, at det dieblifikke Tab, som Statskassen maatte lide, bliver indvundet. Dette forøgede Sukkerforbrug vil være en kraftig Spore og en god Hjælp for en sund og jævn Udvikling af vor Røjesukkerproduktion her i Landet. So større Sukkerforbruget bliver i Danmark, des mere Blads bliver der for den indenlandske Sukkerfabrikation. Det er den Veie, ad hvilken man skal hjælpe den fremad uden kunstige Midler; derved lægger man ikke Stat paa den Eine til Fordel for den Anden, begunstiger ikke den Eine til Skade for den Anden. Lad saa Vestindianerne konkurrere. Men de skulde ikke have Begunstigelser paa vor Beslutning. Vore Landforhold ere sikkert ikke bedre end de vestindiske. Ligeledes vil man kunne bringe Brænderierne til ikke længere at bruge Mais, men til at bruge indenlandske Kornstoffer ved at indføre Udbyttebestatning i Stedet for Karrumsbestatning, og det undrer mig, at Ministeren, da han selv erkjender dette, ikke er kommet med Forslag derom, hvor han holder det Spørgsmaal, Strids-spørgsmaalet, ude, nemlig Brænderiafgiftens Forhøjelse. Det er et Spørgsmaal for sig, om vi saa samtidig dermed skulde lægge en høiere Bestatning paa Brændevin; men selve Forandringen fra Karrum- til Udbyttebestatning, den burde den ærede Minister ikke have undladt at fremkomme med, og det vilde gaanske sikkert medføre, at Brænderierne vilde bruge indenlandske Kornstoffer og ville i mange Tilfælde kunne benytte endog saa de allerringeste Melfrugter, jaasom Kartofler. Man veed jo, at i Tydskland er Spritfabrikationen netop drevet frem støttet for en stor Del paa Kartoffelavlens i de maagre Egne. Se, det er de to Midler, som Regjeringen kunde anvende til at gavne Landbruget i Danmark uden at skade Nogen; det er at indføre Udbyttebestatning i Stedet for Karrumsbestatning ved Brænderiafgiften og at nedsætte Sukkertolden. Om den foreslaaede Eftergivning af Stenkultolden skal jeg kun sige saa Meget, at i det Dieblif, vi vedtage Stenkultoldens Eftergivelse særskilt uden at beregne dens Indvirkning paa samtlige Fabrikationer, vil Folgen deraf blive, at vi aldrig nogeninde naae til en Formindskelse af Besklyttelsen i Danmark. Thi det er en Erstatning, som vi have paa vor Haand til at give de fleste besklyttede og de mest besklyttede Industrigræne i Danmark, nemlig Ophævelsen af Stenkultold. Det vil formindste vore Chancer til at opnaa en virkelig Nedsættelse af Besklyttelse; allerede af den Grund vil jeg ubetinget fraraade at gaa ind paa Ophævelsen af Stenkultolden alene, og jeg skal minde om, at i det første Toldlovsforslag,